

ցած է այսօր — կը խոստովանինք —
դժբաղդաբար:

Անուանի հին դերասաններու ա-
նունները այսօր մեր մտքին կը
ներկայանան՝ խորունկ յարգանք մը
ներշնչելով մեզի և անոնց անունները
կը յիշենք բարեպաշտ երկուղածու-
թեամբ:

Հայ թատրոնի պատմութեան մէջ
Հայ-Կաթողիկէները շատ կարեւոր
ու անուանալի տեղ մը կը գրաւեն:
Նաուսի և Արեւելեան թատրոնի հիմ-
նադիրները անոնք եղան, և տակա-
ւին թատերական կանոնաւոր խում-
բի մը կազմակերպութիւնն ալ առաջ՝
Օրթագիւղի մէջ թատերական երե-
կոյթներ սարքողները՝ գլխաւորաբար
Հայ-Կաթողիկէ թատերասէր երիտա-
սարգներն էին: Այդ երեկոյթները
ընտանեկան երեկոյթ մը ունէին ա-
ւելի և արդէն դերասանները և դե-
րասանուհիները, ամէնքն ալ ազնուա-
կան ընտանիքներու զաւակներ, ե-
րիտասարդ *amateurs* էին: Այս
ներկայացումները կը տրուէին անանկ
ժամանակի մը մէջ, ուր Հայերու և
մասնաւորաբար Կ. Պոլսոյ մէջ, թատ-
րոնը գրեթէ գոյութիւն չունէր և
մերիները շատ տարտամ գաղափար
մը ունէին անոր մասին:

Օրթագիւղիները մինչեւ այսօր ի-
րենց թատերասիրութեամբ կը պար-
ծին իրաւամբ, և տակաւին կը մնայ
այն հին թատրոնին յիշատակը, որուն
բեմին վրայ՝ է՛ր ժամանակ մը որ
կը փայլէին բոլոր այն նշանակելի
դէմքերը, որոնք հիմա՝ առանց ի-
րենց ետեւէն հետեւորդներ ու ժա-
ռանգարներ ձգած ըլլալու՝ սեւ հո-
ղէն անդին կը գտնուին, յաւիտե-
անակին գիրկը, ուրկէ կը տեսնեն
թէ իրենց ձեռնարկած այն մեծ գոր-
ծը, զոր այնչափ կը սիրէին և այն-
չափ ալ բարձրացուցած էին իրենք,
հիմա տոգոյն ու աննշան՝ անհետա-
նալու վրայ է օրէ օր:

Ստեփան Էքշեան ալ կը պատկա-
նէր անոնց խումբին: Թատրոնի ա-
մէնէն աւելի սիրահարներէն մէկը
եղած էր ան: Էքշեան, իր ժամանա-
կին ամէնէն մեծ դերասաններէն
մէկը՝ որ իր *noble pèrè* հրաշալի
ստեղծագործութիւններուն մէջ դի-
թած էր ամբոյններ և որուն գոռ
ձայնը, պարթեւ հասակը և հերոսա-
կան շարժումները սքանչացումով
կը յիշուին այսօր իր ժամանակա-
կիցներուն կողմէ: Էքշեան՝ Սրապիոն
Հէքիմեանի, Ալոյնեանի, Պենելեանի,
Ալթուն Տիւրքի, Նզիւղար Մեղիք-
եանի, Ֆրէնկեանի, Մաղաբեանի,
Թրեանցի, Թրեանցի, Թղեանի աչ-
խուստ գործակիցը, որ Արիւստեղը
կ'աստուածացնէր, իր ընկերներուն
հետ Հայ թատրոնի հիմնադիրներէն
ու նահապետներէն մէկը եղած է:

Էքշեան, աչակերտ Մուրատեան
վարժարանի, ընկերակիցն էր Մա-
մուրեանի, Մեղրոն-խանի, Բորթու-
գալ փաշայի և ուրիշներու: Դերա-
սանական նախափորձերը ըրաւ Օր-
թագիւղի մէջ իբր *amateur*, այն ժա-
մանակ ուր տակաւին հաստատուն
խումբ մը չկար: Բայց երբ Էքշեան՝
Արեւելեան թատրոնի վարչութեան
կողմէ բեմ հրաւիրուեցաւ և առաջին
անգամ ժողովուրդին ներկայացաւ
իր *դերասան* Ռոպերտ աւագակա-

պետի դերով, Արեւելեան թատրոնի
հսկայ օրահին մէջ խոնուած բազ-
մութիւնը հիմալուեցաւ այս հրաշալի
ձեւերին առջեւ:

Այնուհետեւ մերթ դերասան ու
մերթ դերասանապետ շարունակեց
իր թատերական գործը մեծ խա-
ղով: Էքշեան գնահատուած էր նաեւ
օտարներու կողմէ: Կ. Պոլսոյ մէջ ա-
ռաջին անգամ Օթէլլօն ներկայացնող
Ամերիկացի հռչակաւոր դերասանին
հետ դէմ դիմաց, Գրիսթալի բեմին
վրայ Եակօի դերը կատարեց, ինք
Ֆրանսերէն, իսկ ամերիկացի դերա-
սանը՝ անգլիերէն: Ինչպէս որ ըրաւ
իրմէ ետք Ադամեան՝ յոյն դերա-
սանուհիին հետ: Էքշեան՝ Վարդով-
եանի դերասանապետութեան տակ
աշխատեցաւ բաւական ատեն միշտ
գլխաւոր դերերը ստանձնելով և
այնպէս թատերական *tournois* եր
կատարեց:

Երբ Վարդովեան՝ առաջին ան-
գամ Կ. Պոլսոյ մէջ թատրոնի մեծա-
շնորհը առաւ և յաջողեցաւ իր դե-
րասաններուն համար *էմփեզիս*ութեան
տիրուր ստանալ, — որովհետեւ
մինչեւ Վարդովեանի օրը դերասանու-
նեը միմիայն իրենց անուններով
կը յիշուէին, — իր խումբին մէջ ա-
մէնէն աւելի փայլող ու ժողովուր-
դին կողմէ սիրուած դերասանները
Հայ-Կաթողիկէներ էին: Պէշիքթաշ-
լեանի, Թէրզեանի, Թղեանի, Հե-
քիմեանի դրած ընտանեկան ու բա-
րոյական թատերգովութիւններն էին
որ կը ներկայացուէին, և կրնաք հար-
ցնել հին սերունդի պատկանողնե-
րուն թէ ի՞նչ ահագին յաջողութիւն-
ներ և ի՞նչ խելացիոր ծափահարու-
թիւններ կը խլէին այդ *pièces* երբ,
քանի՜ քանի՜ անգամներ հեղի-
նակները բեմ կը կանչուէին ու թէ
ի՞նչ դափնիներ կ'ընդունէին անոնք,
և այդ հեղինակներուն՝ փոխանակ
Ֆրանսացի կամ չեմ գիտեր ուր տե-
ղացի ըլլալուն, Հայ՝ և մասնաւոր
Հայ-Կաթողիկէ ըլլալը պանծալի չէ՞
միթէ մեզի համար: Ո՞վ կրնայ մոռ-
նալ Մաղաբեանը, այն սքանչելի դե-
րացոյցը, որ Թաթառակաւ Հրեայի
մէջ Տակապէրի դերը կ'աստուածա-
ցնէր, Թրեանցը՝ մեր անմահ *bouffe*
կատակագրուն, Ադամեանը, «անգու-
գական ողբերգուն», Մարի Նուարդը,
հմայիչ *soubrette* եւ, — որ Գամե-
լիազարդ Տիկինը կը խաղար այնչափ
անթերի, որ նոյն իսկ եւրօպացի նը-
շանաւոր դերասաններու և քննա-
դատներու և մանաւանդ Տիկինի
պէս խմբողք բաղաւր մը թատերա-
կան քրօնկագիրներուն գնահատու-
թեանցը արժանացաւ, — Սրապիոն
Հէքիմեանը մա՛նաւանդ, բանաստեղծ
դերասանը, որուն անուրանալի ար-
ժանիքը աւելորդ գովասանքներու
պէտք չունի, Յովհաննէս Աճէմեանը,
Ժանօթ *lénor* որ իր բամբ ձայնովը
թատերասրահը կը գոռացնէր և
որ բաղձալի գրաբար ոտանաւոր-
ներ ունի գրած. և տակաւին շա-
տեր, որոնց անունները զանց
կ'առնեմ հիմակուհի մօ հոս՝ ուրիշ
աւելի յարմար առիթի մը վերապա-
հելով զանոնք: Յիշած ըլլոր այս ա-
նունները Հայ-Կաթողիկէ տաղանդներ
են, որոնք պատիւ կը բերեն իրենց
պատկանած ազգին ու հասարակու-

թեան և որ՝ Հայ թատրոնի հիմնա-
կութեանը մէջ ամէնէն կարեւոր դե-
րերը կատարած են:

Թէ ի՞նչպէս Հայ-Կաթողիկէները՝
հակառակ իրենց քիչաորութեան և
աղքի մը պղտիկ մէկ մասը կազմե-
նուն, Հայ թատրոնին հիմնարկու-
թեան գործին մէջ ազգին միւս
աւելի ստուար մասին վրայ առաջ-
նութիւն վաստակած են:

Ահա՛. —
Այս խնդրին մէջ Միթարեան-
ները դարձեալ մատ ունեցած են:

Միթարեան Միաբանութիւննե-
րը՝ եւրոպայի կեդրոնին մէջ գլու-
նուելով, իրենց վարժարաններուն ա-
շակերտները՝ շատ մօտէն տեսած են
թատրոնը և մինչեւ անգամ դպրո-
ցին մէջ աղայական պղտիկ ներկա-
յացումներ ալ կազմակերպած:

Միաբանները աշակերտներուն այս
փափաքը չեն ուզած խամրեցնել՝
գիտնալով որ թատրոնը բարոյականի
ու դիտութեան դպրոցն է և նոյն
իսկ ամէն կերպով օգնած են՝ անոնց
փափաքը գլուխ հանելու համար,
ընտանաւար դպրոցի մէջ: Անգամ
մը թատրոնին սէրը արժարժուած
դպրոցականներու սրտին մէջ, երբ
անոնք՝ Մուրատ և Ռափայէլեան
վարժարաններէ շրջանաւարտ — ինչ-
պէս որ է Էքշեանի և ընկերներուն
պարագան — վերադարձած են ի-
րենց ծննդավայրը, այդ հին հուրը
որ չէր մարած տակաւին սրտերնուն
մէջ, դարձեալ լեռնք առած է, և
անոնք ահա՛ այս կերպով՝ իրենք
իսկ հեղինակելով, թարգմանելով և
խաղալով՝ կազմակերպած են այն կա-
նոնաւոր ու օրինակելի խումբը, ո-
րուն վրայ մինչեւ այսօր սքանչացու-
մի և յուզմունքի շնչաբերով կը խո-
սեն մեր հայրերը:

Ե. Թ.

Էքմէնի-գաթօլիք Բաթրիկլանէսի Տաա-
վի մէծիւթ թարաֆընտան վարիտ օլան ի-
լան տըր:

Թէպաւըր տէվէթը Ալիէտէն վէ էր-
մէնի-գաթօլիք ճէմաթընտան օլուպ,
մուգաւտէմա Պէյօղլունտա Գօնգորտիա
թէպթօսու գարընընտա սարրաֆ Տաւաթ
Ժօղէֆ էֆ. վէլէտի Յովհաննէսին զէվէ-
սի, Պօյաճը գարիլէսիտէ սաքինէ Վիրժինի
Տաւաթ պիթթի Պետրոս Գէրիմ վէ քէրի-
մէսի Մարի Տաւաթ պիթթի Ժօղէֆ, Էր-
մէնի-գաթօլիք Բաթրիկլանէսի Տաւաթի
մէծիւթին միւրաճաւթլա, միւրաթլէյ Տա-
ւաթ Ժօղէֆ էֆ. ալէյիտէ նաֆաղա վէ
ճիւղաղ տալաղ իգամէ իլէ, իգամէ իլկեա-
հընը մէծնուլ օլտըղըր պիլպէյան, իլան
սուրէթլէյ ճէվլիթի Թալէպ իթմիշ, վէ
պու տա մուվաֆթըր ուսուլ պուլունտըղըն-
տան, յուլիսին Յիւնէի. սալը կիւնիւ մու-
հաքէմէլէրինին իճրասը գարալաշտըրը-
մըլ օլմաղլէ, եէվմի մէքքիւրըն սապա-
հըր ստաթ Չաէ, Գալաթաթա վազը Էր-
մէնի-գաթօլիք Բաթրիկլանէսի Տաւաթի
մէծիւթին կէվմիսի, վէ շալիէա կէվմիսի-
կի վէ թարաֆընտան մուսաւաթա պիլ
վէլի կէօնաթմէտիլի հալտէ, ուսուլինէ
թէվֆիլէն, զընապէն մուսաթլէլէ լազըմէ
իճրա օլունաճաղը իլան օլունտըր:

Տէրիսաւաթէթ Գալաթա, 1)14 Մայիս 1901

ԽԱՐԻՃԻՅԷ

Ինկիլթերաւնը թահթը հիմա-
եէսիտէ թէշքիլ օլունան Ավսթրա-
լիա ճիւմհուրիեթիւնին իւր բարա-

մէնթօսու՝ կէշէնտէ ըսմէն քիւշաւ
իտիլիշ տիր:

Լօնտրատան մայիս 16 թարիխի-
լէ ալընան պիր թէլէկրաֆա կէօրէ,
պիր Ֆրանսըղ վաբսըր՝ Թայմս նէհ-
րի իւզէրինտէ պուլունան քիւշիւք
պիր լիմանա եանաշարադ, գարաեա
պիր դաշ Թօր վէ մուհիմմաթ չըդա-
րըքէն, էհալի, Ֆրանսըղ օրտուսու՝
Ինկիլթէրրաեա հիւճում իթտի դան-
նըլա թէլաշա տիւլմիւշ տիր: Մու-
սալիսարէն մէքքիւր թօրլարըն վէ
սալիքին լօնտրատա թէշքիլ օլու-
նան պիր սէրիլի ասքէրիեէ օհուլ-
մաեա մախսուս օլտուգլարը անլա-
շըլարադ, թէլաշ կէշմիշ տիր:

Չինտէ վուգու պուլան գըթթալ-
տա մէտիլէլէրի օլան մէմուրլարըն
ճէգալարընը միւսէլիսին օլարադ, Չին
իմէթարթօր թարաֆընտան պիր պէ-
եանամէ նէշը օլունմուշ տուր:

Ամէրիգա խարիճիէ նաղըր՝ Չի-
նին թաղմիւթը հարպիեէսի միգ-
տարընը թէշքիլ իթտիմէկէ չալըշ-
մասընը Բէքիտէքի Ամէրիգա սէ-
ֆիրինէ թավսիեէ իթմիշ տիր:

Ֆրանսանըն Բէքին սէֆիրի ճէ-
տիտի մահէլի մէմուրիեթիւնէ մու-
վաթըլէթլէ, իյֆաի մէմուրիեթլէ
պաշաւըշ տըր:

Երազնտա Բուսիանըն խարգօլ
չէհրիտէ պիր Ֆրանսըղ պանգասը
թէշէսիս օլունաճադ, վէ Բէթրէս-
պուրկտա մուհիմմա պիր չիւպէսի պու-
լունաճադ տըր:

Հապէշ հիւքմաւար՝ Մաւ-Միւլ-
լահա գարըն մուհաթէպէ իտէն Հա-
պէշ ասաքիրի էքրինէ եէնիտէն 10
պին ասքէր կէօնտէրմիշ տիր: Հա-
պէշ ասաքիրի՝ տէվէլէրի վէ գա-
թըրլարըն եէմէկէ մէճուր օլունշար
տըր: Ինկիլիշ բիշտադ զապլըթէրի՝
օրտուտան չէքիլիշլէր տիր:

Ինկիլթէրրանըն քէօմիւր մատէն-
լէրի սահիպլէրինին՝ մատէն քէօմիւ-
րիւ իխրաճաթը իւզէրինէ գօնուլան
վէրկինին պիր գօմիսիտըն մախսուս
մարիֆէթիլէ թէպալիք իտիլմէսի
շարթըլա, խաղինէի տէվէթլէ 2
միլիտն 100,000 իրաի ըմբէրլին
թէշէմին իթմէկէ թէքիլի իթտիքլէ-
րինի՝ Տէյլի Էքսըրէս զապէթասըրի-
վաեթթ իտիտօր, Պունլար, պու ադ-
չէնի, մէքքիւր վէրկիտէն թահալ
իտէճէքլէրինի իւմիտ իտիտօրլար:

Բուսիանըն Սախալին ատալարըն-
տաքի սիւրկիլինլէրին չալըմադ միւտ-
աթթի իքի միւլինէ չըգարըլաղըն-
տան, պունլարըն իշինտէ գարըլըդ-
լըդ զուհուր իթմիշ, վէ ասաքիրի
մուհաթաղա, իսեանը մէն իլին սիւր-
կիւնլէր իւզէրինէ աթէշ իթմէքլէ,
46 քիշի թէլէթ վէ 39 քիշի մէճ-
րուհ օլմուշ տուր:

Ալթը գըթթա Բուս հարպ սէֆի-
նէսի, Չին սուլարընտա պուլունան
Բուս տօնանմասընը գուվլէթլէթմէք
իլին եօլա չըգմըշար տըր:

Բէք չօդ Պօսլէլլին՝ գըղըն եադ-
լաշմասը միւնասիպէթիլլէ թէսլիմօլ-
տուգլարը՝ Բրէթօրիատան խապըր
վէրիլիտօր — Ժէն. Ֆրէնչին՝ քէսպի
աֆիեթթ իթմիշ օլտուղընտան, հարա-
քեաթը ասքէրիեէ տէվաթ իտէճէ-
կինի 1. Բիւնէր խապըր վէրիտօր:

Բուսիանըն Պրէսթ Լիթօլմէք չէհ-
րինտէ պիր եանկըն զուհուր իտիպ,

